

## Arrest

nr. 151 166 van 21 augustus 2015  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2015 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 12 augustus 2015 houdende de terugdrijving (bijlage 11) en houdende de nietigverklaring van het visum, ter kennis gegeven op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 augustus 2015 komt verzoekster naar België. Op dezelfde dag treft de verwerende partij een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) .

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

**“TERUGDRIJVING**

Op om        uur, aan de grensdoorlaatpost        ,

werd door ondergetekende,        <sup>1</sup>

de heer / mevrouw :

naam B(...) voornaam A.K.

geboren op (...)1955 te Nlemba geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.)

houder van het document nationaal paspoort van Congo nummer (...)

afgegeven te MINAFFET op : 15.04.2014

houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door Belgische ambassade in Kinshasa

geldig van 10.08.2015 tot 24.09.2015 voor een duur van 30 dagen

afkomstig uit Kinshasa met SN359 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)<sup>2</sup>

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>

Reden van de beslissing:

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>

Reden van de beslissing:

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinde naar België te komen. Ze legt een toeristische planning voor doch kan omtrent de bezienswaardigheden in België geen informatie geven. Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie van het “Van Belle” hotel in Brussel (België) van 11.08.2015 tot 07.09.2015 maar is in het bezit van een terugkeerticket dd. 10.09.2015. Uit de gegevens van het visumaanvraag in “VisaNet” en het dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat betrokkene geen contacten (vrienden, familieleden, kennissen, ...) heeft in België dewelk haar wegwijs kan maken en logies voor de resterende periode van voorgenomen verblijf kan verschaffen.

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscodel)

Reden van de beslissing :

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van 2000 euro voor een voorgenomen verblijf van 30 dagen (terugkeerticket dd. 10.09.2015) op hotel in België. Volgens de geldende richtbedragen dient men in België over 95

- euro/dag/persoon/verblijf op hotel te beschikken.*
- Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)<sup>2</sup>  
(H)  in het SIS , reden van de beslissing:  
 in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:
- Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of  
(I) de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)<sup>2</sup>  
Reden van de beslissing: (...)”

1.2. Op dezelfde dag treft de verwerende partij een beslissing tot nietigverklaring van het visum. Zij vormt de tweede bestreden beslissing die steunt op dezelfde motieven als de eerste bestreden beslissing.

## 2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

### 2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

### 2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

#### 2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.*

#### 2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

*In casu* bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

### 2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

#### 2.3.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

### 2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In een eerste middel werpt verzoekster op, « A. La requérante prend un premier moyen fondé sur la violation de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, notamment de ses articles 2 et 3 ; de la violation des principes généraux de droit et plus particulièrement de celui d'une saine gestion administrative qui veut que toute décision repose sur des motifs légitimes et légalement admissibles, d'une part et de l'autre du principe selon lequel l'autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la cause ; de l'erreur manifeste d'appréciation et de l'insuffisance dans les causes ; » .

Verzoekster betoogt als volgt :

« Attendu que la partie adverse fait référence à l'article 3, 3° de la loi du 15 décembre 1980 pour motiver sa décision ;

Que cet article dit :

« Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants :

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé ;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un Etat tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquiescer légalement ces moyens ;

Que les motivations invoquées par l'Office des étrangers - article 3 de la loi du 15 décembre 1980 pour justifier le refoulement de la requérante et l'annulation de son visa sont insuffisantes, non personnalisées et manquent de réelle pertinence ;

Qu'il est à remarquer que la partie adverse motive sa décision de manière très lapidaire et stéréotypée. En effet, la requérante souligne qu'il s'agit d'une motivation type qui s'applique à tous ceux qui comme elle ont obtenu le visa d'entrée au territoire Schengen par la Belgique. L'on devrait lui indiquer quel document de voyage qu'elle devrait disposer avant de la sanctionner de ce chef. Ce qui n'a pas été le cas ;

Que pour obtenir leur visa, la requérante a fourni les documents nécessaires et précisé l'objet et les conditions de son séjour ;

Qu'à son arrivé à l'aéroport de Zaventem, la requérante a fourni à la police aux frontières tous les documents nécessaires, notamment, un plan touristique et la réservation d'hôtel, pour la période du 11 août 2015 au 07 septembre 2015. Elle a précisé l'objet de son voyage ;

Que l'agent qui l'a interrogé a gardé le plan touristique en ses mains et a commencé à poser plusieurs questions à la requérante sur les différents lieux touristiques contenus dans la brochure ;

Que la requérante a répondu à certaines questions, notamment cité certains lieux qu'elle comptait visiter mais ne pouvait bien évidemment pas donner tous les détails sur ces lieux ;

Qu'il n'est pas normal de poser ces genres des questions à une personne qui arrive à l'aéroport dans une ville qu'elle n'a jamais visité au paravent :

- Comment pouvez-vous vous rendre à tel lieu depuis votre hôtel ?
- Combien coûte le trajet de tel lieu à tel autre ?
- Dans quelle commune se situe tel monument ?

Que les documents fournis par la requérante sont celles qui ont été communiquées à l'ambassade en vue de l'obtention de son visa. La requérante s'étonne qu'on lui reproche de ne pas fournir d'informations sur les lieux qu'elle comptait visiter alors que celles-ci étaient bien indiquées sur la brochure touristique qu'elle a communiqué à la police ;

*Que l'Office des étrangers n'a pas examiné tous les éléments pertinents lui soumis par la requérante à son arrivée à l'aéroport. Ces documents sont suffisants pour établir les conditions et l'objet de son séjour ;*

*Que c'est donc à tort que la partie adverse lui reproche de ne pas préciser l'objet et les conditions du séjour envisagé ;*

*Qu'à son arrivée à l'aéroport, la requérante disposait de 2000,00 euros en espèce et d'une carte bancaire Visa. Elle a présenté un relevé des comptes indiquant qu'elle disposait de 7000, 00 dollars américains sur son compte. Elle a dit qu'elle avait suffisamment d'argent pour assurer son séjour en Belgique ;*

*Que la requérante ne comprends pas pourquoi la partie adverse n'a pas tenu compte de ses autres moyens de paiement, notamment de carte visa. Elle ne comprend pas non plus pourquoi les décisions querellées ne font aucunement mention de ces moyens de paiement, alors qu'elle avait présenté un extrait de compte et une carte bancaire à son arrivée à l'aéroport ;*

*Que la partie adverse a donc refusé de prendre en compte ses éléments alors qu'ils sont de nature à modifier la situation de la requérante ;*

*Qu'il est de bon sens que l'administration doit prendre des décisions en tenant compte de tous les éléments de la cause tant sur le plan factuel que juridique ;*

*Que l'administration doit donc avoir une connaissance exacte des situations qu'elle est appelée à régler avant de prendre une décision ;*

*Que tous les éléments du dossier démontrent que la partie adverse a d'abord pris la décision querellée avant de trouver les motifs pouvant justifier celle-ci même en violation de la loi ;*

*Que l'examen et les conclusions tirées par la partie adverse des documents qui lui sont présentés par la requérante relèvent manifestement de la mauvaise foi, aucun esprit lucide ne saurait procéder comme elle le fait ;*

*Que la partie adverse a donc refusé de prendre en compte les documents fournis par la requérante en ne les appréciant pas à leur juste valeur, alors que ceux-ci sont susceptibles de modifier sa situation ;*

*Qu'en agissant ainsi, l'administration viole le principe de bonne administration et commet par ce fait même une erreur manifeste d'appréciation et un excès de pouvoir ;*

*Qu'il ressort de la décision querellée qu'elle ne se limite qu'à indiquer une motivation qui est étrangère et qui ne répond pas aux prescrits légaux ;*

*Que l'ensemble de la motivation de la partie adverse relève d'une erreur manifeste d'appréciation et n'est pas légalement admissible ;*

*Qu'il résulte de ce qui précède que la décision querellée repose sur une motivation stéréotypée, insuffisante et partant illégale ;*

*Qu'il appert de la suite de la motivation, qu'il s'agit plutôt de mauvaise foi de la part de la partie adverse. En effet la requérante a pu démontrer qu'il disposait d'un visa et elle a présenté tous les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé ;*

*Qu'en toute état de cause, cette motivation reste confuse et insuffisante et partant illégale, car ne respectant pas les prescrits des articles 2 et 3 de la loi du 28 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs ; »*

2.3.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Verzoekster kan gelet op wat gelezen kan worden in de bestreden beslissingen bezwaarlijk voorhouden dat het gaat om stereotiepe of lapidaire overwegingen. Er werd immers gemotiveerd aan de hand van de elementen die verzoeksters zaak kenmerken.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel waarin sprake is van een manifeste beoordelingsfout begaan door de verwerende partij, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3.2.3. De Raad kan verzoekster op het eerste zicht volgen in haar redenering dat sommige vragen die gesteld werden aan verzoekster bij haar aankomst in het Rijk door de met grenscontrole belaste autoriteiten in het kader van haar gepland toeristisch bezoek, getuigen van een zekere wereldvreemdheid, maar de bestreden beslissingen worden voldoende geschraagd:

A. in de toepassing van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet door de vaststellingen *“Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie van het “Van Belle” hotel in Brussel (België) van 11.08.2015 tot 07.09.2015 maar is in het bezit van een terugkeerticket dd. 10.09.2015. Uit de gegevens van het visumaanvraag in “VisaNet” en het dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat betrokkene geen contacten (vrienden, familieleden, kennissen, ...) heeft in België dewelk haar wegwijs kan maken en logies voor de resterende periode van voorgenomen verblijf kan verschaffen.”*

B. in de toepassing van artikel 3, eerste lid, 4° door de vaststelling *“Betrokkene is in het bezit van 2000 euro voor een voorgenomen verblijf van 30 dagen (terugkeerticket dd. 10.09.2015) op hotel in België. Volgens de geldende richtbedragen dient men in België over 95 euro/dag/persoon/verblijf op hotel te beschikken”.*

2.3.2.4. De door de met grenscontrole belaste autoriteiten gestelde vraag waarom verzoekster slechts een hotel reserveert tot 7 september 2015, daar waar ze pas terug vliegt naar Congo op 10 september 2015, de datum van haar terugkeerticket, is wel een pertinente vraag. De verzoekende partij verstrekt een uitleg dienaangaande ter terechtzitting, namelijk dat het goedkoper was om een terugkeerticket te boeken op 10 september in plaats van 7 september, dat het maar gaat om twee luttele nachten en dat ze van oordeel was dat ze haar hotelreservatie wel zou kunnen verlengen met twee bijkomende nachten, maar de Raad stelt vast dat verzoekster noch tijdens haar ondervraging door de met grenscontrole belaste autoriteiten noch in het verzoekschrift dergelijke uitleg verschaft, waardoor het als a posteriori-uitleg niet kan aanvaard worden.

2.3.2.5. Verzoekster stelt zowel in het verzoekschrift als ter terechtzitting dat ze wel degelijk in het bezit was van een visakaart naast het feit dat ze 2000 euro op zak had, doch dit vindt geen steun in het administratief dossier waarin vermeld wordt dat verzoekster geen visakaart bij zich heeft. Ter terechtzitting werd een kopie van de achterkant van een visakaart getoond, maar hierop wordt geen naam vermeld of is die alleszins niet zichtbaar - wat verzoekende partij ook toegeeft ter terechtzitting - zodat dit evenmin verzoeksters betoog kan schragen. Verzoekster benadrukt dat ze uittreksels bij zich had aangaande haar banksaldo, namelijk 7000 dollar, maar dit gegeven maakt niet dat verzoekster aantoonbaar daadwerkelijk te beschikken over 95/euro per dag gedurende 30 dagen tijdens haar verblijf in België.

Het eerste middel is niet ernstig.

2.3.2.6. In een tweede middel werpt verzoekster op, *« B. Moyen pris de la violation des articles 5 et 15 de la convention de Schengen du 14 juin 1985 ainsi que de l'article 34 du règlement (CE) n° 810/2009*

*du parlement européen et du conseil du 13 juillet 2009 établissant un code communautaires des visas et excès de pouvoir résultant de cette violation et violation du principe de bonne administration. »*

Verzoekster betoogt als volgt :

*« Attendu que la requérante a rempli les conditions pour séjourner en Belgique et dans les territoires Schengen, et a ainsi obtenu de visa et ne comprend pas pour quelle raison l'accès sur le territoire Schengen lui a été refusé et voit en cette décision un excès de pouvoir de la partie adverse ;*

*Que de plus, l'ambassade belge avait déjà examiné ces conditions avant de lui octroyer ce visa ;*

*En effet, les règlements ainsi que les dispositions communautaires pertinentes ne prévoient nullement cette condition ;*

*La requérante souligne que force est de constater que ni la convention de Schengen, ni le règlement n'érige en condition pour l'octroi d'un visa court séjour, que la requérante détiennent avec lui lors de son voyage des brochures ainsi que des documents de tourisme ou même qu'elle soit capable de reprendre par cœur son programme de tourisme et l'adresse de son hôtel ;*

*Que manifestement, l'office des étrangers rajoute à loi en créant des conditions nouvelles ;*

*Qu'ainsi comme l'exige l'article 14 du règlement (CE) n°810/2009, la requérante a fourni tous les éléments nécessaire pour une demande de visa et devrait de ce chef avoir accès au territoire et que le refus d'accès à la requérante est simplement abusif s'il est basé sur les conditions reprises dans la décision querellée.*

*Ainsi cette disposition précise : « Documents justificatifs*

*1. Lorsqu'il introduit une demande de visa uniforme, le demandeur présente les documents suivants:*

*a) des documents indiquant l'objet du voyage;*

*b) des documents relatifs à l'hébergement, ou apportant la preuve de moyens suffisants pour couvrir les frais d'hébergement;*

*c) des documents indiquant que le demandeur dispose de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans son pays d'origine ou de résidence ou pour le transit vers un pays tiers dans lequel son admission est garantie, ou encore qu'il est en mesure d'acquérir légalement ces moyens, conformément à l'article 5, paragraphe 1, point c), et à l'article 5, paragraphe 3, du code frontières Schengen;*

*d) des informations permettant d'apprécier sa volonté de quitter le territoire des États membres avant l'expiration du visa demandé.*

*2. Lorsqu'il introduit une demande de visa de transit aéroportuaire, le demandeur présente:*

*a) des documents relatifs à la poursuite du voyage vers la destination finale après le transit aéroportuaire envisagé;*

*b) des informations permettant d'apprécier sa volonté de ne pas entrer sur le territoire des États membres.*

*3. Une liste non exhaustive des documents justificatifs que le consulat peut demander au demandeur afin de vérifier qu'il satisfait aux conditions énumérées aux paragraphes 1 et 2 figure à l'annexe II.*

*4. Les États membres peuvent exiger que les demandeurs présentent une preuve de prise en charge et/ou une attestation d'accueil, en remplissant un formulaire établi par chaque État membre. »*

*Qu'il s'agit in specie d'une condition supplémentaire rajoutée par la partie adverse d'autant plus que la requérante a justifié l'objet et les conditions de son séjour, et qu'elle n'est pas signalée aux fins de non-admission, d'autres conditions supplémentaires devraient être précisés à la requérante avant qu'elle ne voyage ;*

*Que lui imposer ces conditions à l'arrivée est une violation du principe bonne administration et par ricochet excès de pouvoir ;*

*Qu'il y a incontestablement fausse motivation. Le conseil devra annuler la décision querellée pour ce chef ; »*

2.3.2.7. De artikelen 5 en 15 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst werden geschrapt door respectievelijk artikel 39 van Verordening 562/2006/EG van 15 maart 2006 en artikel 56.1 van Verordening 810/2009/EG van 13 juli 2009. De schending van deze bepalingen kan derhalve niet dienstig worden opgeworpen. Het verzoekschrift ontbeert voorts een uitleg aangaande de wijze waarop artikel 34 van de Visumcode geschonden werd. Deze middelonderdelen zijn onontvankelijk.

2.3.2.8. - Artikel 5, eerste lid, C en derde lid van de Schengengrenscore luiden als volgt:

*“Toegangsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen*

*1. Voor onderdanen van derde landen gelden de volgende toegangsvoorwaarden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden:*

*c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;*

*(...)*

*3. Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor kost en inwoning in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen. De door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen worden meegedeeld aan de Commissie, overeenkomstig artikel 34. De aanwezigheid van voldoende bestaansmiddelen kan worden beoordeeld aan de hand van contant geld, reischeques en creditcards die de onderdaan van een derde land in bezit heeft. Borgstellingen, voorzover de nationale wetgeving daarin voorziet, en garantstellingsverklaringen van de gastheer/-vrouw als gedefinieerd in de nationale wetgeving, ingeval de onderdaan van een derde land bij een gastheer/-vrouw verblijft, kunnen eveneens als bewijs van voldoende middelen van bestaan gelden.”*

- Artikel 7 van de Schengengrenscore luidt als volgt:

Grenscontrole op personen

*“1. Het grensoverschrijdende verkeer aan de buitengrenzen wordt gecontroleerd door de grenswachters. De controle wordt verricht overeenkomstig dit hoofdstuk.(...)*

*(...).*

*3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen aan een grondige controle onderworpen.*

*a) De grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 5, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:*

*(...)*

*iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;*

*v) of de betrokken onderdaan van een derde land voor de geplande duur en het doel van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, over voldoende middelen van bestaan beschikt dan wel of hij deze op rechtmatige wijze kan verkrijgen;”*

2.3.2.9. Uit artikel 7 van de Schengengrenscore blijkt dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan de voorwaarden voor betreding van het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en het bezit van voldoende middelen van bestaan aantoot. Dit kan ook gelezen worden in artikel 3, eerste lid, 3° en 4°, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster kan derhalve uit het bezit van een rechtsgeldig verstrekt visum dat op basis van ondersteunende stukken werd uitgereikt niet de verwachting ontlenen dat de binnenkomstvoorwaarden voor het betreden van het Schengengrondgebied vermeld in artikel 5 van de Schengengrenscore überhaupt vervuld zijn of niet meer gecontroleerd mogen worden, dit op grond van artikel 14 van de Visumcode dat handelt over de afgifte van een visum en waarvan verzoekster gewag maakt in haar ondersteunend betoog.

Voor de overige kritiek van verzoekster kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel.



Het tweede middel is niet ernstig.

Er werd niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde.

#### 2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

##### 2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

##### 2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2.1. Verzoekende betoogt onder het kopje "*Préjudice grave difficilement réparable justifiant sa demande de suspension*" van haar verzoekschrift als volgt :

*« Attendu que la décision attaquée cause à la requérante un préjudice grave et difficilement réparable puisque ne prenant pas en considération valablement les documents qu'elle a présentés à son arrivée à l'aéroport de Zaventem, à savoir, son passeport muni d'un visa, une réservation d'hôtel, une attestation de congé, une attestation de service, une lettre adressée au consul dans laquelle elle explique l'objet de son voyage ainsi que ses moyens de subsistance ;*

*Que pour obtenir son visa à l'ambassade de Belgique au Congo, la requérante devait présenter les garanties d'un retour dans son pays d'origine. Pour elle, la principale garantie était constituée par le fait qu'elle travaille à banque commerciale. A son retour, son employeur devait récupérer son passeport afin de le présenter aux autorités de l'ambassade de Belgique dans le but de garder la confiance de ces autorités. C'est ainsi que les choses se passent entre l'ambassade de Belgique au Congo et la Banque commerciale du Congo ;*

*Qu'il se trouve qu'après trente ans de service, la requérante va avoir sa retraite. Elle ne pourra donc plus disposer de la garantie liée à sa qualité d'agent de la banque commerciale du Congo. Elle ne pourra donc plus jamais obtenir le visa à l'absence de cette garantie de retour. La requérante veut juste profiter de quatre mois de service qui lui reste et de ses dernières vacances comme agent de la banque. Ce sont les dernières vacances de la requérante, elle va à la retraite à la fin de cette année.*

*Que dans ces circonstances, les décisions attaquées si elles sont exécutées vont causer à la requérante un préjudice grave et difficilement réparable*

*Qu'il convient également de rappeler que pour satisfaire au prescrit de l'article 39/82 §2 de la loi du 12 décembre 1980, le requérant ne doit pas prouver un préjudice grave mais exposer les raisons pour lesquelles l'exécution immédiate des actes attaqués risque de lui causer un préjudice grave et difficilement réparable ;*

*Qu'il résulte de cet exposé que le préjudice grave difficilement réparable est lié au sérieux des moyens tel qu'il vient d'y être répondu ci-avant. Il s'ensuit que le préjudice allégué est, dans les circonstances de l'espèce qui sont celles de l'extrême urgence, suffisamment consistant et plausible. Il est dès lors satisfait à la troisième condition cumulative (En ce sens, RvV, Arrest, nr.126 129 van 23 juni 2014 in de zaak RvV 154 689 /II) » .*

2.4.2.2. Door te herinneren aan de documenten die ze op zak had toen ze landde in de luchthaven in Zaventem en een uitleg te verstrekken aangaande de "gang van zaken" tussen de Belgische

ambassade in Congo en de “Banque commerciale du Congo” toont verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

2.4.2.3. Verzoekster toont voorts met geen enkel element of begin van bewijs aan dat haar pensioen bij de “Banque commerciale du Congo” nakend is gelet op haar 60<sup>e</sup> verjaardag in december 2015. Zelfs indien dit zo zou zijn, is verzoeksters betoog dat zij dan nooit meer- “*plus jamais*”- een visum zou kunnen verkrijgen omdat ze niet meer zou kunnen genieten van de garantie waarover ze beschikt als werknemster van deze bank, niet meer dan een bloot en hypothetisch betoog.

2.4.2.4. De afsluitende beschouwingen inzake de inhoud van het begrip moeilijk te herstellen ernstig nadeel tonen niet aan dat er in casu sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Er weze aan herinnerd dat er te dezen geen sprake is van een ernstig middel.

Er werd niet voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde.

3. De vaststelling dat niet voldaan is aan twee van de drie cumulatieve voorwaarden leidt tot de verwerping van onderhavige vordering.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

M. DENYS

M. EKKA